

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 5C/19/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6813208924
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Prčová
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2014:6813208924.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca pred samosudkyňou JUDr. Luciou Prčovou v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a. s., so sídlom Bratislava, Metodova č. 8, IČO: 35 697 270, právne zast. advokátskou kanceláriou Bobák, Bollová a spol. s r.o., so sídlom Bratislava, Dr. VI. Clementisa č. 35 855 673, proti odporcovi D. P., V.. XX.X.XXXX, P. E. XX, t. č. v Ústave pre výkon trestu odňatia slobody Trenčín za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu HLAS SPOTREBITEĽA, občianskeho združenia so sídlom Zvolen, J. Bánika č. 2009/2, IČO: 42 305 675, v konaní o zaplatenie 271,74 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 271,74 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 13.07.2012 do zaplatenia a to v splátkach po 20,- € mesačne, splatných vždy do každého 25-teho dňa v mesiaci počnúc dňom právoplatnosti rozsudku pod stratou výhody splátok v prípade riadneho neuhradenia čo i len jednej splátky v lehote jej splatnosti.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 15,23 € v splátkach po 5,- € mesačne, splatných vždy do každého 25-teho dňa v mesiaci počnúc dňom právoplatnosti rozsudku pod stratou výhody splátok v prípade riadneho neuhradenia čo i len jednej splátky v lehote jej splatnosti.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 19.12.2013 domáhal od odporcu zaplatenia sumy 482,74 € a to jednak titulom náhrady škody vo výške 211,- € a titulom nezaplatenej ceny za poskytnuté telekomunikačné služby vo výške 271,74 €. V odôvodnení návrhu uviedol, že s odporcom uzavrel zmluvu o pripojení č. A 4210531, neoddeliteľnou súčasťou ktorej sú všeobecné podmienky. V zmysle zmluvy vypožičal odporcovi SIM kartu, ktorá mu umožňuje využívať ním poskytované telekomunikačné služby. V časti nároku na náhradu škody 211,- € zobrať navrhovateľ dňa 5. 5. 2014 návrh späť, na základe čoho súd uznesením zo dňa 17.7.2014, č. k. 5C/19/2014 - 54 v tejto časti konanie zastavil. Nárok na nezaplatenú cenu za poskytnuté telekomunikačné služby si navrhovateľ uplatnil za obdobie 02/2012 až 04/2014. Uviedol, že odporca za toto obdobie neuhradil cenu za služby v celkovej výške 450,34 €, preto ho pokusom o pokonávku zo dňa 28.6.2012 vyzval na ich úhradu v dodatočnej lehote, na ktorý odporca reagoval čiastočnou úhradou vo výške 178,60 €. Úrok z omeškania z dlžnej sumy žiadal navrhovateľ priznať vo výške 8,75 % ročne od 13.7.2012, teda odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku.

Odporca sa k návrhu vyjadril písomným podaním zo dňa 5. 5. 2014 a žiadal, aby súd navrhovateľovi nepriznal žalovanú sumu v celom rozsahu. Žiadal, aby súd zohľadnil, že dňa 28.6.2012 jeho otec uhradil na dlh voči navrhovateľovi sumu 178,60 € ako aj, aby navrhovateľovi nepriznal cenu za služby, ktoré nevyužíval a nemohol využívať, pretože bol vo výkone trestu odňatia slobody. Konkrétne nesúhlasil s vyúčtovaním sumy 330, 2665 € na faktúre.

Navrhovateľ vo vyjadrení k vyjadreniu odporcu uviedol, že pokiaľ tento nesúhlasil s cenou vo faktúre vystavenej navrhovateľom, mohol si v zmysle čl. 15 ods. 4 všeobecných zmluvných podmienok uplatniť reklamáciu v lehote 30 dní od nekvalitného poskytnutia služby, pričom navrhovateľ žiadnu reklamáciu odporcu neviduje. Uviedol taktiež, že podpisom zmluvy odporca zároveň súhlasil aj so Všeobecnými zmluvnými podmienkami, v zmysle čl. 10d/ ktorých nebol oprávnený využívať SIM kartu ani umožniť jej využívanie na poskytovanie resp. sprostredkovanie poskytovania služieb tretím osobám, pričom v prípade porušenia tejto povinnosti je odporca povinný nahradiť navrhovateľovi škodu, ktorá mu takto vznikla.

Vo vyjadrení odporcu k vyjadreniu navrhovateľa tento uviedol, že po jeho vzatí do väzby dňa 22.2.2012 jeho dcéra SIM kartu z mobilného telefónu znehodnotila, čiže od 22.2. alebo 23.2.2012 neboli využívané služby, ktoré si navrhovateľ nárokuje. Zároveň požiadal, aby mu súd umožnil dlh voči navrhovateľovi zaplatiť v splátkach.

Dokazovanie súd vykonal listinnými dôkazmi a to zmluvou o pripojení, dodatkom k zmluve o pripojení, všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len Všeobecné podmienky) účinnými od 01.01.2012, pokusom o pokonávku, doručenkou k pokusu o pokonávku otcovi odporcu, faktúrami, ktorými navrhovateľ odporcovi vyfakturoval cenu za poskytnuté telekomunikačné služby, ako aj výpisom zo súdnej aplikácie STA na odporcu a zistil nasledujúci skutkový stav veci:

Navrhovateľ uzavrel s odporcom dňa 13.1.2009 zmluvu o pripojení č. A4210531, v zmysle ktorej bol navrhovateľ povinný poskytovať odporcovi telekomunikačné služby a odporca bol povinný platiť navrhovateľovi za využívanie týchto služieb cenu. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pripojení boli všeobecné podmienky, cenník služieb a informácie o poskytnutých službách. Zároveň podľa zmluvy navrhovateľ odporcovi poskytol jednu SIM kartu, ktorá mu umožňovala telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom využívať. Dňa 20.10.2011 uzavrel navrhovateľ s odporcom dodatok k vyššie uvedenej zmluve o pripojení, v ktorom sa navrhovateľ s odporcom dohodli na aktivácii, resp. zmene určitého účastníckeho programu, ktorý mal byť aktivovaný a bol aktivovaný na SIM kartu navrhovateľa registrovanú na odporcu s prideleným telefónnym číslom. Zároveň v čl. 1, ods. 1.2 dodatku k zmluve o pripojení odpredal navrhovateľ odporcovi koncové telekomunikačné Sony Ericsson Xperia Neo s tam uvedeným výrobným číslom so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu s DPH vo výške 29,- €.

Z nepochybného tvrdenia navrhovateľa, ktoré odporca nerozporoval, vyplynulo, že odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb za obdobie február až apríl 2014 a navrhovateľovi neuhradil faktúry č. 5154404281 za zúčtovacie obdobie ktoré končilo dňa 19.2.2012, fa. č. 5157828129 za zúčtovacie obdobie, ktoré končilo dňa 19.3.2012, a fa. č. 5161275385 za zúčtovacie obdobie, ktoré končilo dňa 19.4.2012. Zároveň odporca navrhovateľovi neuhradil ani poplatok za upomienku vyúčtovaný vo vyššie uvedených fa. č. 5161186614. Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 28.6.2012 zaslal odporcovi rozpis neuhradených dlžných súm za jednotlivé mesiace a vyzval ho na ich úhradu. Zo zhodných tvrdení účastníkov vyplynulo, že odporca na pokus o pokonávku reagoval čiastočnou úhradou vo výške 178,60 €. Z výpisu zo súdnej aplikácie STA na odporcu mal súd preukázané, že odporca je vo výkone väzby a trestu odňatia slobody od 22.2.2012.

Podľa ust. § 43 Zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách účinného do 31. 10. 2011 zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarify.

Podľa § 42 ods. 1 Zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách účinného do 31. 10. 2011 podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do 3 mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predpísaných služieb.

Podľa § 43 ods. 1 písm. a) Zák. č. 351/ 2011 Z. z. o elektronických komunikáciách podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa § 44 ods. 1 Zák. č. 351/ 2011 Z. z. o elektronických komunikáciách zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa ust. § 78 ods. 9 Zák. č. 351/ 2011 Z.Z. o elektronických komunikáciách zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona.

Podľa čl. 5, bod 5.1 písm. b/ Všeobecných podmienok okrem iných oprávnení upravených v týchto Všeobecných podmienkach, resp. v Zákone, má spoločnosť Orange Slovensko právo na úhradu ceny poskytnutej služby, administratívnych a iných poplatkov podľa cenník v lehote splatnosti podľa čl. 11. 8 v týchto Všeobecných podmienkach.

Podľa čl. 6 bod 6.2. písm. d/ Všeobecných podmienok okrem povinností upravených v týchto podmienkach je účastník povinný platiť cenu za poskytnuté služby podľa Zmluvy a Cenníka, ako aj cenu za iné služby až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní v súlade s ustanovením článku 11 bod. 11.8. týchto Všeobecných podmienok.

Podľa čl. 11, bod 11.14 Všeobecných podmienok spoločnosť Orange Slovensko má nárok na úrok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej ceny účastníkovi poskytnutej alebo účastníkom požadovanej služby za každý deň omeškania až do jej zaplatenia, ak je účastníkom právnická osoba alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie, inak zákonom stanovenej výške. Nárok na úrok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania až do jej zaplatenia ak je účastníkom právnická osoba alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie, inak zákonom stanovenej výške má spoločnosť Orange Slovensko voči účastníkovi aj z akéhokoľvek peňažného záväzku účastníka voči nej. V prípade ak platná právna úprava stanoví vyššie úroky z omeškania ako sú dohodnuté v tomto bode, má spoločnosť Orange Slovensko, nárok na úroky z omeškania v tejto zákonnej výške.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. v znení účinnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Po čiastočnom späťvzati návrhu zo strany navrhovateľa zostal predmetom konania nárok navrhovateľa na zaplatenie ceny za poskytnuté služby odporcovi v období mesiacov február až apríl 2012 a poplatkov s tým spojených. Tento nárok navrhovateľa mal súd v konaní preukázaný faktúrami, ktorými odporcovi vyúčtoval cenu za poskytované služby a poplatky s nimi spojené v celkovej výške 575,34 €. Pokiaľ odporca toto tvrdenie navrhovateľa spochybňoval tým, že uvádzal, že služby navrhovateľa v uvedenom rozsahu nevyužíval, pretože už bol vo výkone väzby a trestu odňatia slobody súd konštatuje, že odporca bol do väzby zobratý dňa 22.2.2012. Faktúra č. 5154401281 na sumu 495,95 €, v ktorej je záúčtovaná aj cena za dátové prenosy roaming Zóna 1 vo výške 330,2652 €, ktorú odporca spochybňoval, bola vystavená za obdobie, ktoré predchádzalo faktickému obmedzeniu osobnej slobody odporcu, teda za obdobie, kedy ešte odporca mohol disponovať mobilným telefónom a využívať služby navrhovateľa. Preto táto jeho obrana neobstojí. Čo sa týka platenia ceny za služby poskytované v období po zobratí odporcu do väzby, z faktúr vystavených navrhovateľom vyplynulo, že aj po tomto čase boli na SIM kartu odporcu poskytované služby navrhovateľa a SIM karta bola aktívne užívaná ešte cca dva mesiace.

V zmluve o pripojení a Dodatku k nemu sa navrhovateľ s odporcom dohodli, že navrhovateľ bude odporcovi poskytovať služby na určitú jemu za tým účelom pridelenú SIM kartu. Túto skutočnosť, ani pridelené telefónne číslo, na ktorom odporca služby využíval pred nástupom do výkonu väzby a na ktorom boli služby navrhovateľa využívané aj po nástupe odporcu do väzby a trestu odňatia slobody (0915392706) odporca nijako nespochybňoval. Pre vznik povinnosti odporu zaplatiť za služby poskytované navrhovateľom nie je podstatné či tieto využíval výlučne osobne odporca, ale to, že boli využívané na určitej odporcovi pridelenej SIM karte a na určitom odporcovi pridelenom telefónnom čísle. Pokiaľ odporca osobne na jemu pridelenej SIM karte a na uvedenom telefónnom čísle služby navrhovateľa fakticky užívať nemohol, bolo jeho povinnosťou SIM kartu zabezpečiť tak, aby na nej služby navrhovateľa nevyužívala ani žiadna tretia osoba. Táto povinnosť vyplýva jednak výslovne z čl. 10 ods. 10.2 písm. d/ Všeobecných zmluvných podmienok, ako to správne podotkol aj navrhovateľ, ale esenciálne vyplýva aj zo samotného (hlavného) zmluvného vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom. Nie je totiž povinnosťou navrhovateľa ako mobilného operátora (a je to ani nemožné) zisťovať a sledovať, či služby ním poskytované na určitom telefónnom čísle a na určitej SIM karte využíva práve a menovite tá osoba, s ktorou má ako mobilný operátor podpísanú zmluvu. V prípade, že odporca kartu pred jej užívaním treťou osobou nezabezpečil, musel si byť vedomý jeho trvajúcej zmluvnej povinnosti uhrádzať navrhovateľovi cenu za služby na túto kartu poskytované. Tvrdenia odporcu o zničení SIM karty jeho dcérou zostali v konaní len v rovine tvrdení, neboli nijako preukázané. Preto súd odporcu zaviazal na úhradu dlžnej ceny za služby poskytované odporcovi na SIM kartu a telefónne číslo mu pridelené za obdobie 02/2012 až 04/2014 vo výške 271,74 €.

Neuhradením ceny za poskytnuté telekomunikačné služby v lehote splatnosti faktúr vystavených navrhovateľom sa odporca dostal do omeškania so splatením tohto svojho peňažného dlhu voči navrhovateľovi, preto je povinný mu za čas omeškania platiť v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania z dlžnej sumy v zákonnej výške podľa ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 v znení účinnom do 31.1.2013, teda 8,75 % ročne. Úrok z omeškania súd navrhovateľovi priznal od ním žiadaného dátumu 13.7.2012 (deň nasledujúci po uplynutí dodatočnej lehoty na plnenie stanovenej v pokuse o pokonávku), nakoľko k tomuto dňu už odporca bol v omeškaní s plnením svojho dlhu.

V súlade s ust. § 160 ods. 1 O. s. p. súd odporcovi povolil dlžnú sumu navrhovateľovi zaplatiť v splátkach nakoľko mal preukázané, že to odôvodňujú jeho pomery a odporca o povolenie zaplatiť dlžnú sumu v splátkach požiadal. Výšku splátok súd určil aj s ohľadom na skutočnosť, aby došlo k uspokojeniu dlhu navrhovateľa v primeranom čase a teda, aby aj plnenie v splátkach malo uhradzovací efekt (cca 14 mesiacov).

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 146 ods. 2 veta prvá. Navrhovateľ si v konaní uplatňoval nárok v celkovej výške 482,74 €. V časti 211,- € (46% uplatneného nároku), v ktorej navrhovateľ zobral návrh späť by mal nárok na náhradu trov odporca. Túto časť je z hľadiska nároku na náhradu trov konania potrebné považovať za faktický neúspech navrhovateľa v konaní. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku 271,74 € (56%) bol navrhovateľ úspešný a má nárok na náhradu jeho trov. Pomerný úspech navrhovateľa tak predstavuje 12%. V tomto rozsahu má navrhovateľ nárok na náhradu trov konania. Trovy konania navrhovateľa predstavujú zaplatený súdny poplatok vo výške 28,50 € a trovy právneho zastúpenia navrhovateľa advokátom v správne vyčíslenej výške 98,42 € (v súlade s ust. § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/ a c/ Vyhl. č. 655/ 2004 Z. z. v platnom znení tarifná odmena za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia a podanie návrhu na súd v tarifnej výške 33,20 € + 2x režijný paušál vo výške 7,81 €, t.j. 82,02 € + 16,40 € (20% DPH z odmeny a náhrad). Z takto účelne vynaložených trov konania má navrhovateľ nárok na náhradu vo výške 15,23 € (12%).

Súd rozhodol, že trovy konania navrhovateľa je povinný nahradiť výlučne odporca, ktorému zároveň umožnil splniť túto povinnosť v splátkach, výšku a zročnosť ktorých určil v rozsudku. V súvislosti so vstupom vedľajšieho účastníka žiadne trovy konania navrhovateľovi nevznikli, preto ho ani na nahradenie trov konania nezaviazal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Banskej Bystrici prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa ust. § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Zák. č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení).